

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

21. Tres theses omnibus viribus ægroto propugnandæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77028)

VII. Rariùs de Deo & divinis cogitare & loqui.

VIII. Non in omnibus Resignatum; seu divinæ voluntati subiectum esse.

IX. Quædam censere intolerabilia, nec omnia Christianâ patientiâ concouere.

Et quæso, quid ad te, mi æger, quid in Galliâ, Belgio, Italiâ aut Hispaniâ fiat? Tu potiùs quære, quid fiat in celo, quid inter Divos, quid rerum agatur apud inferos.

Hoc tu quære, quidquid demum alii inter se sciscitentur. *Dimitte mortuos sepelire mortuos suos.* Jam tibi curæ sit, cura salutis tuæ unica; Unum enim est necessarium.

Quid tibi cum curiosis illis aut novis plerumque fictis? Tibi his non prodes, alii offensionem es. Et quid eos averfaris, qui vicini te periculi monent? agnosce illos, faciales sunt mortis.

Obsecro te, senes illos, quorum fòrs plures novisti, ne imiteris, quibus de morte loquentes audire, mors fuit. Et amabo te, non plus hætenus profeceris, quàm sic pueriliter mortem timere?

Non didiceris tot annis, libenter, tranquillè, & imperurbatè mori? Quid trepidas? Voluntati Dei quàm integerimè te committe, & negotium hoc penè omne conficisti. Si velis credere altius veritatem intuentibus, *Omnia vira supplicium est.*

Romanum sapientem hîc tibi opportunè ingero: *In hoc, inquit, profundum inqueritumque projecti mare, alternis æstibus reciprocum, & modò alternans nos subitis incrementis, modò majoribus damnis deferens, assidueque jactans, nunquam stabili consistimus loco: pendemus & fluctuamur, & alter in alterum illidimur, & aliquando naufragium facimus, semper timemus. In hoc tam procelloso, & in omnes tempestates exposito mari navigantibus, nullus portus nisi mortis est.*

At sua quemque credulitas seducit, & in eis quæ diligit, voluntaria mortis obliquo. Quotidie præter oculos nostros transeunt notorin, ignotorumque funera: nos tamen aliud agimus, & subitum id putamus esse, quod nobis totâ vitâ denuntiatur futurum. Non est ista Natura iniquitas, sed mentis humanæ pravitas, rerum omnium infatiabilis, quæ indignatur inde se exire, quò admixta est precario. Iniquus est, qui muneris sui arbitrium danti non relinquit: avidus, qui non lucri loco habet quod accepit, sed damni quod reddiderit. Ingratus est, qui injuriam vocat finem voluptatis: stultus, qui nullum fructum esse putat bonorum, nisi præsentium. Nimis angustat gaudia sua, qui eis tantummodò quæ habet ac videt, frui se putat. Cito nos omnis voluptas relinquit, quæ fluit ac transit, & penè antequam veniat, aufertur. Gaudeamus ergo omnes eo quod datur, reddamùsque id cum reposcimus. Alium alio tempore mors comprehendet, neminem præteribit. In excubiis stet animus, & id quod necessarium est, nunquam timeat, quod incertum est, semper expectet. Utrumne stultius sit, nescio, legem mortalitatis ignorare; an impudentius, recusare. Omnes, imò omnia in ultimum diem spectant. Quisquis ad vitam editur, ad mortem destinatur, ad æternitatem præparatur.

Ad mortem destinatur, qui ad vitam editur.

Ad mortem destinatur, qui ad vitam editur.

Ad mortem destinatur, qui ad vitam editur.

Ad mortem destinatur, qui ad vitam editur.

Ad mortem destinatur, qui ad vitam editur.

Ad mortem destinatur, qui ad vitam editur.

Ad mortem destinatur, qui ad vitam editur.

Ad mortem destinatur, qui ad vitam editur.

Ad mortem destinatur, qui ad vitam editur.

Ad mortem destinatur, qui ad vitam editur.

Ad mortem destinatur, qui ad vitam editur.

Ad mortem destinatur, qui ad vitam editur.

Ad mortem destinatur, qui ad vitam editur.

Ad mortem destinatur, qui ad vitam editur.

Ad mortem destinatur, qui ad vitam editur.

Ad mortem destinatur, qui ad vitam editur.

Ad mortem destinatur, qui ad vitam editur.

Ad mortem destinatur, qui ad vitam editur.

Ad mortem destinatur, qui ad vitam editur.

Ad mortem destinatur, qui ad vitam editur.

A cile sit, quidquid difficile censetur. Morbi condimenta Morbi sunt, crebri ad cælum gemitus, malorum à Sanctis omnibus toleratorum memoria, iterata & jaculatoriæ precatiuncula, quibus modò sanctissimæ Trinitati, modò soli Christo, nunc beatissimæ Virgini Mari, nunc aliis Divis supplicandum pro constanti patientiâ, & felici ex hac vitâ transitu.

Tertia. Circa alios homines.

M Edicis tam corporis, quàm animi parendum integre. Ad ægrotum revisentibus, patientiæ, & animi bene compositi specimen præbendum. Et licet morbus affligat, multa turbent, quædam displiceant, plurima non sapiant, aliqua ad nutum non fiant, nunquam tamen murmurandum: sed omnia molesta, spe præmii condienda; dicta factaque omnia submissione & patientiâ commendanda.

§. 22. Agroti sitis qui curanda.

Ægrotorum plerique cruciantur siti, præsertim febrientes: nos illis fontes monstrabimus, unde hauriant pro libitu.

Latro plurimorum cæde nobilis, in Austriâ inferiore in rotam actus est, cruribus solùm contractis, producendæ morti in gravius reo supplicium, & testatius ceteris exemplum. Sed virum se præstitit hic reus, & religiosissimus Christianus esse cepit in tam diris suppliciis: nam quidquid dixit, patientiam spiravit & penitentiam. Assiduus vocibus Deo supplicare, scelorum veniam orare, patronos cæcites implorare; imò & concionatorem agere, atque à flagitiis adstantes dehortari instituit. Jamque dies in vespem ibat, cum numerosus populus affluere: aderant etiam, suâ opinione solatores tam gravia patientis, reipsa tam generosæ patientiæ spectatores. Nam ille in pœnas suas pronus, ut vitam quæreret meliorem, spe futurorum dolorem mitigare jubebat præsentem: sed & gratias Deo agebat, qui dum irascetur, clementiæ meminisset, & sic castigaret ut parceret. In illo tamen tam lento tormento, quod ultra triduum putabatur duraturum, alterutrum orabat, vel naturitatem obitus ad finiendos dolorum furores, vel imbris opportunitatem ad mitigandos saltem æstus & sitim. Utrumque auxilium adfuisse observatum est. Nam sub occasum solis copiosa defluxit pluvia, & ipse paulò post pœnâ simul & vitâ defunctus est.

En, mi Christiane, & tu tuam hîc rotam habes, sed longè molliorem, tuo tu lætulo, velut rotæ, implexus es. Neque dubium, quin non tantum dolor, sed & sitis te premar. Quare ut opportunus in te imber defluat, in Golgothâ monte lætulum tibi parari jube, ad pedem illius crucis, in quâ pendet Servator Orbis, è cujus toto corpore cruenti depluunt imbres. Hic bibe, hic reficere, hic saturare: tanto futurus sanior, quanto hic biberis intemperantiùs.

En, mi Christiane, & tu tuam hîc rotam habes, sed longè molliorem, tuo tu lætulo, velut rotæ, implexus es. Neque dubium, quin non tantum dolor, sed & sitis te premar. Quare ut opportunus in te imber defluat, in Golgothâ monte lætulum tibi parari jube, ad pedem illius crucis, in quâ pendet Servator Orbis, è cujus toto corpore cruenti depluunt imbres. Hic bibe, hic reficere, hic saturare: tanto futurus sanior, quanto hic biberis intemperantiùs.

En, mi Christiane, & tu tuam hîc rotam habes, sed longè molliorem, tuo tu lætulo, velut rotæ, implexus es. Neque dubium, quin non tantum dolor, sed & sitis te premar. Quare ut opportunus in te imber defluat, in Golgothâ monte lætulum tibi parari jube, ad pedem illius crucis, in quâ pendet Servator Orbis, è cujus toto corpore cruenti depluunt imbres. Hic bibe, hic reficere, hic saturare: tanto futurus sanior, quanto hic biberis intemperantiùs.

En, mi Christiane, & tu tuam hîc rotam habes, sed longè molliorem, tuo tu lætulo, velut rotæ, implexus es. Neque dubium, quin non tantum dolor, sed & sitis te premar. Quare ut opportunus in te imber defluat, in Golgothâ monte lætulum tibi parari jube, ad pedem illius crucis, in quâ pendet Servator Orbis, è cujus toto corpore cruenti depluunt imbres. Hic bibe, hic reficere, hic saturare: tanto futurus sanior, quanto hic biberis intemperantiùs.

En, mi Christiane, & tu tuam hîc rotam habes, sed longè molliorem, tuo tu lætulo, velut rotæ, implexus es. Neque dubium, quin non tantum dolor, sed & sitis te premar. Quare ut opportunus in te imber defluat, in Golgothâ monte lætulum tibi parari jube, ad pedem illius crucis, in quâ pendet Servator Orbis, è cujus toto corpore cruenti depluunt imbres. Hic bibe, hic reficere, hic saturare: tanto futurus sanior, quanto hic biberis intemperantiùs.

En, mi Christiane, & tu tuam hîc rotam habes, sed longè molliorem, tuo tu lætulo, velut rotæ, implexus es. Neque dubium, quin non tantum dolor, sed & sitis te premar. Quare ut opportunus in te imber defluat, in Golgothâ monte lætulum tibi parari jube, ad pedem illius crucis, in quâ pendet Servator Orbis, è cujus toto corpore cruenti depluunt imbres. Hic bibe, hic reficere, hic saturare: tanto futurus sanior, quanto hic biberis intemperantiùs.

En, mi Christiane, & tu tuam hîc rotam habes, sed longè molliorem, tuo tu lætulo, velut rotæ, implexus es. Neque dubium, quin non tantum dolor, sed & sitis te premar. Quare ut opportunus in te imber defluat, in Golgothâ monte lætulum tibi parari jube, ad pedem illius crucis, in quâ pendet Servator Orbis, è cujus toto corpore cruenti depluunt imbres. Hic bibe, hic reficere, hic saturare: tanto futurus sanior, quanto hic biberis intemperantiùs.

En, mi Christiane, & tu tuam hîc rotam habes, sed longè molliorem, tuo tu lætulo, velut rotæ, implexus es. Neque dubium, quin non tantum dolor, sed & sitis te premar. Quare ut opportunus in te imber defluat, in Golgothâ monte lætulum tibi parari jube, ad pedem illius crucis, in quâ pendet Servator Orbis, è cujus toto corpore cruenti depluunt imbres. Hic bibe, hic reficere, hic saturare: tanto futurus sanior, quanto hic biberis intemperantiùs.

En, mi Christiane, & tu tuam hîc rotam habes, sed longè molliorem, tuo tu lætulo, velut rotæ, implexus es. Neque dubium, quin non tantum dolor, sed & sitis te premar. Quare ut opportunus in te imber defluat, in Golgothâ monte lætulum tibi parari jube, ad pedem illius crucis, in quâ pendet Servator Orbis, è cujus toto corpore cruenti depluunt imbres. Hic bibe, hic reficere, hic saturare: tanto futurus sanior, quanto hic biberis intemperantiùs.

En, mi Christiane, & tu tuam hîc rotam habes, sed longè molliorem, tuo tu lætulo, velut rotæ, implexus es. Neque dubium, quin non tantum dolor, sed & sitis te premar. Quare ut opportunus in te imber defluat, in Golgothâ monte lætulum tibi parari jube, ad pedem illius crucis, in quâ pendet Servator Orbis, è cujus toto corpore cruenti depluunt imbres. Hic bibe, hic reficere, hic saturare: tanto futurus sanior, quanto hic biberis intemperantiùs.

En, mi Christiane, & tu tuam hîc rotam habes, sed longè molliorem, tuo tu lætulo, velut rotæ, implexus es. Neque dubium, quin non tantum dolor, sed & sitis te premar. Quare ut opportunus in te imber defluat, in Golgothâ monte lætulum tibi parari jube, ad pedem illius crucis, in quâ pendet Servator Orbis, è cujus toto corpore cruenti depluunt imbres. Hic bibe, hic reficere, hic saturare: tanto futurus sanior, quanto hic biberis intemperantiùs.

En, mi Christiane, & tu tuam hîc rotam habes, sed longè molliorem, tuo tu lætulo, velut rotæ, implexus es. Neque dubium, quin non tantum dolor, sed & sitis te premar. Quare ut opportunus in te imber defluat, in Golgothâ monte lætulum tibi parari jube, ad pedem illius crucis, in quâ pendet Servator Orbis, è cujus toto corpore cruenti depluunt imbres. Hic bibe, hic reficere, hic saturare: tanto futurus sanior, quanto hic biberis intemperantiùs.

En, mi Christiane, & tu tuam hîc rotam habes, sed longè molliorem, tuo tu lætulo, velut rotæ, implexus es. Neque dubium, quin non tantum dolor, sed & sitis te premar. Quare ut opportunus in te imber defluat, in Golgothâ monte lætulum tibi parari jube, ad pedem illius crucis, in quâ pendet Servator Orbis, è cujus toto corpore cruenti depluunt imbres. Hic bibe, hic reficere, hic saturare: tanto futurus sanior, quanto hic biberis intemperantiùs.

En, mi Christiane, & tu tuam hîc rotam habes, sed longè molliorem, tuo tu lætulo, velut rotæ, implexus es. Neque dubium, quin non tantum dolor, sed & sitis te premar. Quare ut opportunus in te imber defluat, in Golgothâ monte lætulum tibi parari jube, ad pedem illius crucis, in quâ pendet Servator Orbis, è cujus toto corpore cruenti depluunt imbres. Hic bibe, hic reficere, hic saturare: tanto futurus sanior, quanto hic biberis intemperantiùs.

En, mi Christiane, & tu tuam hîc rotam habes, sed longè molliorem, tuo tu lætulo, velut rotæ, implexus es. Neque dubium, quin non tantum dolor, sed & sitis te premar. Quare ut opportunus in te imber defluat, in Golgothâ monte lætulum tibi parari jube, ad pedem illius crucis, in quâ pendet Servator Orbis, è cujus toto corpore cruenti depluunt imbres. Hic bibe, hic reficere, hic saturare: tanto futurus sanior, quanto hic biberis intemperantiùs.

En, mi Christiane, & tu tuam hîc rotam habes, sed longè molliorem, tuo tu lætulo, velut rotæ, implexus es. Neque dubium, quin non tantum dolor, sed & sitis te premar. Quare ut opportunus in te imber defluat, in Golgothâ monte lætulum tibi parari jube, ad pedem illius crucis, in quâ pendet Servator Orbis, è cujus toto corpore cruenti depluunt imbres. Hic bibe, hic reficere, hic saturare: tanto futurus sanior, quanto hic biberis intemperantiùs.

En, mi Christiane, & tu tuam hîc rotam habes, sed longè molliorem, tuo tu lætulo, velut rotæ, implexus es. Neque dubium, quin non tantum dolor, sed & sitis te premar. Quare ut opportunus in te imber defluat, in Golgothâ monte lætulum tibi parari jube, ad pedem illius crucis, in quâ pendet Servator Orbis, è cujus toto corpore cruenti depluunt imbres. Hic bibe, hic reficere, hic saturare: tanto futurus sanior, quanto hic biberis intemperantiùs.

En, mi Christiane, & tu tuam hîc rotam habes, sed longè molliorem, tuo tu lætulo, velut rotæ, implexus es. Neque dubium, quin non tantum dolor, sed & sitis te premar. Quare ut opportunus in te imber defluat, in Golgothâ monte lætulum tibi parari jube, ad pedem illius crucis, in quâ pendet Servator Orbis, è cujus toto corpore cruenti depluunt imbres. Hic bibe, hic reficere, hic saturare: tanto futurus sanior, quanto hic biberis intemperantiùs.

En, mi Christiane, & tu tuam hîc rotam habes, sed longè molliorem, tuo tu lætulo, velut rotæ, implexus es. Neque dubium, quin non tantum dolor, sed & sitis te premar. Quare ut opportunus in te imber defluat, in Golgothâ monte lætulum tibi parari jube, ad pedem illius crucis, in quâ pendet Servator Orbis, è cujus toto corpore cruenti depluunt imbres. Hic bibe, hic reficere, hic saturare: tanto futurus sanior, quanto hic biberis intemperantiùs.

En, mi Christiane, & tu tuam hîc rotam habes, sed longè molliorem, tuo tu lætulo, velut rotæ, implexus es. Neque dubium, quin non tantum dolor, sed & sitis te premar. Quare ut opportunus in te imber defluat, in Golgothâ monte lætulum tibi parari jube, ad pedem illius crucis, in quâ pendet Servator Orbis, è cujus toto corpore cruenti depluunt imbres. Hic bibe, hic reficere, hic saturare: tanto futurus sanior, quanto hic biberis intemperantiùs.

En, mi Christiane, & tu tuam hîc rotam habes, sed longè molliorem, tuo tu lætulo, velut rotæ, implexus es. Neque dubium, quin non tantum dolor, sed & sitis te premar. Quare ut opportunus in te imber defluat, in Golgothâ monte lætulum tibi parari jube, ad pedem illius crucis, in quâ pendet Servator Orbis, è cujus toto corpore cruenti depluunt imbres. Hic bibe, hic reficere, hic saturare: tanto futurus sanior, quanto hic biberis intemperantiùs.

Matt. 5.8.

Senes, qui bus, de morte loquentes, mors fuit, non sunt imitandi.

Senes Con- feli. ad Pol. 1.28. 29. & 30.

Quis in- quis, Avidus, Ingratus, Et stultus.

Ad mortem destinatur, qui ad vitam editur.

Nefas est contra Deum queri.

Morbis gravior assiduam vult patientiam.

condimenta quæ?

Omnia molesta spe præmii cõdienda.

Anno 1590. Latro in diris suppliciis religiosissimus esse cepit.

Lib. 3. hist. Franc. 10.

duplex

Christus

mittit.

E 3

verba